

Sứ điệp Hai

**Nhận Christ là của lễ thiêu
vì sự thỏa mãn và biểu lộ của Đức Chúa Trời**

Đọc Kinh văn: Lê. 1:1-17; 6:8-13; Dân. 28:2-3;

Gi. 4:23-24; 5:30; 6:38; 8:29; Khải. 21:18-21

- I. Của lễ thiêu, hoàn toàn là vì sự thỏa mãn của Đức Chúa Trời, là thực phẩm cho Đức Chúa Trời, tượng trưng cho Christ là sự vui thỏa và thỏa mãn của Đức Chúa Trời, là Đấng mà nếp sống của Ngài trên đất thì tuyệt đối cho Đức Chúa Trời (Lê. 1:3; Dân. 28:2-3; Gi. 5:30; 6:38; 8:29; Hê. 10:5-10):**
- A. Là của lễ thiêu, Christ đã bị đem đến chỗ bị giết—Ês. 53:7; Mat. 27:31; Phil. 2:8.
 - B. Là của lễ thiêu, Christ đã bị giết—Lê. 1:5a; Lu. 23:21; Công. 2:23
 - C. Là của lễ thiêu, Christ đã bị lột da, bị tước đi vẻ bề ngoài của những mỹ đức thuộc nhân tính của Ngài—Lê. 1:6a; Mat. 11:19; Mác 3:22; Gi. 8:48; 10:20; Mat. 26:65; 27:28, 35; Thi. 22:18.
 - D. Là của lễ thiêu, Christ đã bị sả ra từng miếng—Lê. 1:6b; Mác 15:29-32; Lu. 23:35-39; Thi. 22:16-17.
 - E. Kinh nghiệm của Christ là sự khôn ngoan được tượng trưng bởi đầu của của lễ thiêu—Lê. 1:8; Lu. 2:40, 52; Mác. 9:40; Mat. 12:30; 21:23-27; 22:15-22, 34-40.
 - F. Kinh nghiệm của Christ là niềm vui của Đức Chúa Trời được tượng trưng bởi mỡ của của lễ thiêu—Lê. 1:8-9; Mat. 3:17; 17:5; Êsai. 42:1; Mat. 12:18; Gi. 6:38; 8:29; 7:16-18.
 - G. Kinh nghiệm Christ là những phần bẻ trong của bản thể Ngài được tượng trưng bởi bộ lòng của của lễ thiêu—Lê. 1:9; Lu. 2:49; Gi. 2:17; Mat. 26:39; Êsai. 53:12; 42:4; Mác 2:8.
 - H. Kinh nghiệm Christ trong sự bước đi của Ngài được tượng trưng bởi những chân trong Của lễ thiêu—Lu. 24:19; Gi. 8:46; 10:30; 8:29; 16:32; Lu. 23:46; Gi. 14:30b.
 - I. Kinh nghiệm Christ được Thánh Linh gìn giữ khỏi sự ô uế được tượng trưng bởi những chân và bộ lòng được rửa sạch của của lễ thiêu—Lê. 1:9, 13a; Lu. 4:1; Hê. 7:26.
- II. Càng vui hưởng Christ là của lễ thiêu, chúng ta càng nhận thức được mình tội lỗi như thế nào; rồi chúng ta có thể nhận Ngài là của lễ chuộc tội cách sâu xa hơn bao giờ hết (Lê. 6:25), và điều này khiến chúng ta vui hưởng Ngài như của lễ thiêu càng hơn (16:3-5).**
- III. Bằng cách đặt tay chúng ta trên Christ là của lễ thiêu, chúng ta được liên kết với Ngài; Ngài và chúng ta trở nên một—1:4:**
- A. Trong sự liên hiệp như vậy, tức sự đồng nhất hóa như vậy, mọi yếu đuối, khiếm khuyết và sai phạm của chúng ta được Ngài mang lấy, và mọi mỹ đức của Ngài trở nên của chúng ta—2 Cô. 5:21; Ga. 2:20.
 - B. Bởi sự liên hiệp như vậy, Christ trở nên một với chúng ta và sống trong chúng ta, lặp lại trong chúng ta đời sống mà Ngài đã sống trên đất, đời sống của Của lễ thiêu—6:17.
- IV. Chúng ta cần nhận lấy Christ là của lễ thiêu hàng ngày (Lê. 1:2-4; 6:12-13; Dân. 28:3-4; đc. 2 Ti. 2:6) để có thể kinh nghiệm Christ trong kinh nghiệm**

của Ngài như của lễ thiêu, chứ không phải bắt chước Christ cách bên ngoài nhưng sống Ngài trong đời sống hàng ngày của chúng ta—2 Cô. 5:14-15; Phil. 1:19-21; Công. 27:22-25; 28:3-9; 1 Cô. 1:9:

- A. Chúng ta cần kính nghiệm Christ trong việc Ngài bị đem đến chỗ bị giết—Phil. 3:10; Ga. 6:17; 1 Cô. 11:1; Công. 21:30-36.
 - B. Chúng ta cần kính nghiệm Christ trong việc Ngài bị giết—2 Cô. 4:7-13, 16-18.
 - C. Chúng ta cần kính nghiệm Christ trong việc Ngài bị lột da—Công. 24:5-6; 2 Cô. 6:8; 12:15-18; Mat. 5:11.
 - D. Chúng ta cần kính nghiệm Christ trong việc Ngài bị sả ra từng miếng—1 Cô. 4:12-13.
 - E. Chúng ta cần kính nghiệm Christ trong sự khôn ngoan của Ngài—1:24, 30; 2:7; Côi. 1:28; 2 Sứ. 1:10.
 - F. Chúng ta cần kính nghiệm Christ trong việc Ngài là niềm vui thích cho Đức Chúa Trời—Lê. 1:16b; Thi. 20:3; 2 Cô. 5:9; 1 Tê. 2:4-8; Ga. 1:10; La. 14:17-18.
 - G. Chúng ta cần kính nghiệm Christ trong những phần bề trong của bản thể Ngài—Phil. 2:5; 1 Cô. 2:16b; La. 8:6; Phil. 1:8; 2 Cô. 11:10; 1 Cô. 16:24.
 - H. Chúng ta cần kính nghiệm Christ trong bước đi của Ngài—Mat. 11:29; Êph. 4:20; 1 Cô. 11:1; 1 Phi. 2:21; La. 8:4.
 - I. Chúng ta cần kính nghiệm Christ trong việc Ngài được Thánh Linh giữ khỏi ô uế—1 Cô. 6:11; Tít 3:5; Gi. 7:38-39; đc. Đa. 1:8.
- V. Càng nhận lấy Christ là của lễ thiêu, sự biểu lộ bên ngoài của vẻ đẹp Ngài càng được thêm vào chúng ta để tôn đại Ngài (Lê. 7:8; Thi. 90:17; Xuất. 28:2; Phil. 1:20), và chúng ta càng vui hưởng Christ là quyền năng bao phủ để che chở, bảo vệ và bảo toàn chúng ta (4:13; 2 Cô. 12:9).**
- VI. Chúng ta cần thờ phượng Cha bằng Christ là của lễ thiêu để Đức Chúa Trời thỏa mãn—Lê. 1:3, 9b; Dân. 28:2-3; Gi. 4:23-24:**
- A. Đức Chúa Trời muốn chúng ta thờ phượng Ngài bằng Christ là thực tại của các của lễ; các của lễ là để làm thỏa lòng Đức Chúa Trời và khiến Ngài vui mừng—cc. 23-24; đc. Hê. 10:5-10.
 - B. Đức Chúa Trời đòi và cần thực phẩm; các của lễ là thực phẩm của Đức Chúa Trời—Dân. 28:2-3:
 - 1. Một trong những mục đích chính của các của lễ ấy là các của lễ là thực phẩm cho Đức Chúa Trời.
 - 2. Của lễ thiêu là thực phẩm của Đức Chúa Trời để Ngài vui hưởng và được thỏa mãn, và chỉ duy Ngài có quyền ăn của lễ này—Lê. 1:9b.
 - C. Của lễ thiêu là để Đức Chúa Trời thỏa mãn hầu hoàn tất khát vọng của Ngài—Dân. 28:2:
 - 1. Của lễ thiêu biểu thị rằng Christ tuyệt đối cho sự thỏa mãn của Đức Chúa Trời—Gi. 6:38.
 - 2. Sự thờ phượng đúng đắn là vấn đề làm thỏa mãn Đức Chúa Trời bằng Christ là của lễ thiêu—1 Phi. 2:5; Gi. 4:34; 5:30; 8:29.
 - 3. Cụm từ Hê-bơ-ơ được dịch là “của lễ thiêu” biểu thị một điều gì đó lên cao; sự lên cao này chỉ về Christ—Lê. 1:3, 10, 14:
 - a. Điều duy nhất có thể từ dưới đất lên cao đến Đức Chúa Trời là đời sống mà Christ đã sống, vì Ngài là thân vị duy nhất có thể sống một đời sống mà tuyệt đối cho Đức Chúa Trời—Gi. 6:38.

- b. Là của lễ thiêu, Christ thì tuyệt đối để sống một đời sống có thể làm thỏa mãn Đức Chúa Trời hoàn toàn—8:29:
 - (1) Bằng cách đặt tay trên Christ là của lễ thiêu, chúng ta được liên hiệp với Ngài—Lê. 1:4; 1 Cô. 6:17.
 - (2) Khi Christ sống trong chúng ta, Ngài lập lại trong chúng ta đời sống mà Ngài đã sống trên đất, đời sống của lễ thiêu—Gal. 2:20.
- 4. Từ liệu Hi Lạp được dịch là “huong thơm làm thỏa mãn” nguyên văn là “huong vị của sự nghỉ ngơi hay thỏa mãn”, tức là hương vị đem đến sự thỏa mãn cho Đức Chúa Trời—Lê. 1:9:
 - a. Hương thơm làm thỏa mãn là hương vị đem đến sự thỏa mãn, bình an, yên nghỉ; một hương thơm làm thỏa mãn như thế chính là sự vui hưởng cho Đức Chúa Trời.
 - b. Khi chúng ta thờ phượng Cha bằng Christ như thực tại của của lễ thiêu, một mùi hương làm thỏa lòng Đức Chúa Trời sẽ lên đến Ngài để Ngài thỏa mãn—Gi. 4:23-24.
 - c. Khi Đức Chúa Trời được thỏa mãn, Ngài sẽ đáp lại chúng ta bằng sự chấp nhận ngọt ngào của Ngài; đây là ý nghĩa của Của lễ thiêu.

VII. Chúng ta đang bị giảm hạ thành tro để trở nên Giê-ru-sa-lem Mới vì sự biểu lộ của Đức Chúa Trời—Lê. 1:16; 6:10-11; Thi. 20:3; 1 Cô. 3:12a; Khải. 3:12; 21:2, 10-11, 18-21:

- A. Của lễ thiêu hàm ý rằng chúng ta có một tấm lòng tuyệt đối cho Đức Chúa Trời trong thời đại này—La. 12:1-2.
- B. Tro tượng trưng cho Christ bị giảm hạ đến chỗ không còn gì—Mác 9:12; Êsai. 53:3:
 - 1. Khao khát của Chúa là tất cả tín đồ trong Christ bị giảm hạ thành tro.
 - 2. Vì chúng ta là một với Christ, Đấng đã bị giảm hạ thành tro, nên chúng ta cũng bị giảm hạ thành tro, tức là bị giảm hạ đến chỗ không còn gì, giảm hạ đến con số không—1 Cô. 1:28; 2 Cô. 12:11.
 - 3. Càng được đồng nhất hóa với Christ trong sự chết của Ngài, chúng ta sẽ càng nhận ra rằng mình đã trở nên một đống tro.
 - 4. Khi trở thành tro, chúng ta không còn là người thiên nhiên nữa; thay vào đó, chúng ta là người đã bị đóng đinh, bị kết liễu và bị thiêu—Ga. 2:20a.
- C. Tro là dấu hiệu cho thấy Đức Chúa Trời chấp nhận của lễ thiêu—Thi. 20:3:
 - 1. Đức Chúa Trời chấp nhận của lễ thiêu ấy là Ngài biến nó thành tro.
 - 2. Đức Chúa Trời chấp nhận của lễ thiêu của chúng ta cũng có nghĩa là Ngài chấp nhận nó như mỡ, điều đó ngọt ngào và làm Ngài vui thỏa.
- D. Đặt tro ở hướng đông bàn thờ, tức hướng mặt trời mọc, ám chỉ sự phục sinh — Lê. 1:16; Gi. 11:25; Phil. 3:10-11; 2 Cô. 1:9:
 - 1. Với Christ là của lễ thiêu, tro không phải là sự kết thúc—nhưng là sự khởi đầu—Mác 9:31.
 - 2. Tro có nghĩa là Christ đã bị đặt vào sự chết, nhưng hướng đông tượng trưng cho sự phục sinh.
 - 3. Càng bị giảm hạ thành tro trong Christ, chúng ta càng được đặt vào hướng đông, và tại hướng đông chúng ta tin chắc rằng mặt trời sẽ mọc lên và chúng ta sẽ kinh nghiệm bình minh của sự phục sinh—Phil. 3:10-11.
- E. Cuối cùng, tro sẽ trở nên Giê-ru-sa-lem Mới—Khải. 3:12; 21:2, 10:

1. Sự chết của Christ đem chúng ta đến chỗ kết thúc; tức làm giảm hạ chúng ta thành tro.
 2. Sự chết của Christ đem chúng ta vào sự phục sinh, và trong sự phục sinh, tro trở nên vật liệu quý giá cho sự xây dựng của Đức Chúa Trời —1 Cô. 3:9b, 12a.
 3. Khi bị giảm hạ thành tro, chúng ta được đem vào sự biến đổi của Đức Chúa Trời Tam Nhất—La. 12:1-2; 2 Cô. 3:18.
 4. Những vật liệu quý để xây dựng Giê-ru-sa-lem Mới đến từ sự biến đổi của tro—Khải. 21:18-21.
- F. Kết quả của việc chúng ta trở nên của lễ thiêu sẽ là một điều gì đó để thực thi gia tể của Đức Chúa Trời—1 Ti. 1:4; Êph. 3:9; 1:10.